

ся възрадвахъ много за лѣсникъ-тъ, коя-то угадихъ че можъ да държижъ въ рѣжжъ си едно друго сѣщес-тво. Малка-та му тѣхчина видя ми ся като едно съпротивленіе одушевленно, кое-то глѣдахъ съ радость да надвижъ. Приближихъ тоя плодъ до очи си, и добрѣ приглѣдахъ неговия видъ и цвѣтъ. Ед-но изрядно благоуханіе мя направи за да го до-ближжъ повече до устны-ты си; като го миришихъ съ дълго въздишаніе, и кѣто ся веселяхъ довольно отъ обонаніе-то, напълнихся съ миризливъ въздухъ. После зехъ да дыхамъ и да въздышамъ, на конецъ кусахъ.

Каквъ въкусъ, каква новостъ за чювствованіе-то ми! до того часа нѣмахъ друго, освѣнь весел-бы; въкусъ-тъ ми даде чювство за сладострастіе-то.

Сърдечна-та волность на наслажденіе-то про-изведе ми едно понятіе на завладѣніе. Сякахъ че имущество-то на плода бѣше станало мое и че бѣхъ господарь да прѣобращамъ вѣщества-та. Понятіе-то за власть ми лѣскаеше, и веселба-та, коя-то усѣ-щахъ мя побуждаване, и откѣснахъ второй и тре-тій плодъ; не мързеше ми да упражнявамъ рѣжжъ си за да възблголарѣхъ моя въкусъ, нѣ едно безсиліе изло-помалко облада сичкы-ты ми чювства, чясти-ти ми умаляхъ и душевна-та ми дѣятельность отслабна. Начнахъ да разсѣждавамъ съ слабы мысли, зради мое-то недѣйствіе; раслабены-ты ми чювствованія обыколявахъ сичкы-ты прѣдмѣты и прѣставлявахъ ми нѣкаквы слабы изображенія. Въ тѣхъ минутъ очи-ты ми като непотрѣбны ся слѣпихъ, и глава-та ми като не ся подкрѣпываше веке отъ силѣна жилы-ты, изведохъ ся за да найджъ нѣкожъ подпоркѣ надъ зе-